

славъ нарочно за това дойде въ Търново и, откакъ разреши добръ за царскы-ты работы, отиде съ голѣмо посолство при Гърцкыя царь, съ кого-то спріятели Михаила и свърза помежду имъ миръ (1258 г.). Послѣ ся върна съ богаты дарове въ Търново, а оттамъ си отиде въ Бѣлградъ, дѣто имаше столицѣ-тѣ си. Слѣдъ малко время Ростиславъ быде принужденъ да дойде пакъ на-скоро въ Търново, дѣто бѣше ся извършило едно страшно злодѣйствіе: единъ день царь Михаилъ излѣзълъ на ловъ около столицѣ-тѣ си, а *Каломанъ* сынъ Александровъ и внукъ Иванъ-Асѣневъ нечаянно напада отгорѣ му, та го убива и побързва да ся въцари на мѣсто-то му (1259 г.).

КАЛОМАНЪ II.

Цареубіецъ-тѣ Каломанъ, като ся качи на прѣсто-ла, за да утвърди по-добръ власть-тѣ си, той принуди удовялѣ-тѣ царицѣ да ся вѣнчее съ него. Нѣ за това наскоро утиде извѣстіе Ростиславу и той побърза да дойде съ войскѣ-тѣ си на помощъ на дъщерѣ си и да си отмъсти за убиваніе-то на зетя му. Тогази Каломанъ, щомъ ся извѣсти, че Ростиславъ иде да го накаже, побѣгна изъ Търново; нѣ пакъ неможи да ся укрые: сами-ти негови привърженци, които ся покаяхъ прѣдъ Русскыя князь, намѣрихъ го и го убихъ.

Михаилъ не остави дѣтца, заради това на негово мѣсто быде провъзгласенъ за царь *Мичо*, кой водяше михайловѣ сестрѣ и бѣ поставенъ за упра-